

РЕШЕНИЕ

№ 21795

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
публично заседание на 23.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **248** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 327, ал. 2, изр. първо и чл. 328 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), във връзка с чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. Н. М., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], понастоящем съдия в Окръжен съд – София, срещу Заповед № РД-08-8896/18.12.2024 г. на и.ф. председател на Софийски градски съд (СГС), издадена на основание чл. 327 ЗСВ, чл. 86, ал. 1, вр. с чл. 88 от ЗСВ за обръщане на внимание за забавяне по НОХД № 214/2013 г., НОХД № 710/2014 г. и НОХД № 664/2018 г.
Жалбоподателката счита заповедта за нищожна, като издадена от некомпетентен орган, а също и поради противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, за незаконосъобразна в резултат от допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и за необоснована. Изразява искане заповедта да бъде отменена. Излага доводи, че и.ф. председател на СГС не разполага с компетентност за образуване на дисциплинарно производство срещу нея по смисъла на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ, както и с компетентност да вземе мярка по чл. 327 от ЗСВ, тъй като за периода от 01.01.2021 г. до месец май 2024 г. не е изпълнявала трудовите си функции в СГС и не е била командирована за целия проверяван период по смисъла, заложен в разпоредбата на чл. 314, ал. 1, изр. второ от ЗСВ. Била командирована в СГС единствено за дните, необходими за обявяване на мотиви, и за конкретни съдебни заседания, а не за целия период. Твърди, че в случая е налице законодателна празнота досежно това кой е компетентният наказващ орган.
На следващо място, се релевират доводи, че заповедта противоречи на закона и на целите, заложиени в ЗСВ. Жалбоподателката твърди, че забавянето на мотивите по посочените три наказателни дела, които са били на производство в Специализиран наказателен съд (СНС) -

закрит, впоследствие – СГС, е изключение и се дължи на натовареността ѝ като съдия, национално лице за контакт в Национална съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела и звено за контакт в Европейската съдебна мрежа, на причини от лично естество и на изживения стрес и негативни преживявания вследствие закриването на СНС и обществения отзвук на това закриване.

Твърди се, че заповедта е необоснована, тъй като в същата не е обсъждана натовареността на жалбоподателката и справки от Окръжен съд - София, СНС - закрит, СГС, и АСНС - закрит, САС за разгледаните от нея дела. В заповедта не е обсъждана и допълнителната ѝ натовареност вследствие на изпълнявана функция като национално лице за контакт в Националната съдебна мрежа по наказателни дела и случаите, по които е работила през периода от 2021 г. до 2024 г. април месец като звено за контакт в Европейската съдебна мрежа. Липсва обсъждане и на личните причини, които е посочила в депозирано писмено обяснение и имат отношение към основанията за издаване на заповедта. Позовава се на Решение № 4597 от 27.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12816/2018 г., в мотивите на което е прието, че при налагането на мярката „обръщане на внимание” трябва да се имат предвид не само сухите статистически данни за сročността, а да се преценят и останалите обстоятелства във връзка с причините за забавянето на производството, натовареността на съответния магистрат, цялостната организация на работата му и професионалното му поведение. Поради това мярката следва да се прилага за допуснати нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата, които, преценени в съвкупност, насочват към извод за виновно отклонение на магистрата от възприетите стандарти при изпълнение на професионалните му функции.

В заключение сочи, че допуснатото забавяне при изготвянето на мотивите по НОХД № 664/2018 г., НОХД № 214/2013 г. и НОХД № 710/2014 г. се дължи както на изключителната фактическа и правна сложност на делата, описана в дадените обяснения, на голямата натовареност в периода 2021 г. - 04.2024 г., както и на причини от личен характер, поради което забавянето е невиновно, по обективни причини. Излага мотиви, че дела № 664/2018 г., № 214/2013 г. и № 710/2014 г. по описа на СНС - закрит, се отличават с изключителна фактическа и правна сложност. Тази констатация се отнася най-вече за първите две дела, които касаят извършването на икономически и данъчни престъпления, и за решаването им се изискват знания както от областта на наказателното право и процес, така и от областта на данъчното, гражданското, търговското и медицинското право, обществените поръчки, дори и от областта на микробиологията и вирусологията. За решаването и впоследствие мотивирането на съответното решение по тези дела е необходимо много добро познаване на материалите по делото и изключителна подготовка в съответната материя от съдебния състав.

Жалбоподателката настоява, че при преценка на вината ѝ следва да бъде отчетено обстоятелството, че в периода юли месец 2021 г. до 15 февруари 2024 г. е участвала в общо 57 заседания в Апелативния специализиран наказателен съд - закрит, САС, от които 33 закрити съдебни заседания и 24 открити. Производствата по тези дела са приключили - 18 бр. от тях с определения, 5 бр. с протоколни определения. Също така е била съдия-докладчик по въззивни наказателни общ характер дела, по които са били постановени две решения и 1 присъда. В периода от юли месец 2022 г. до 15.02.2024 г. е била докладчик по 61 бр. въззивни наказателни дела (от общ и от частен характер) и частни наказателни дела, касаещи разглеждане на мерки за неотклонение по чл. 64 и чл. 65 от НПК и произнасяне по реда на чл. 243, чл. 249 от НПК и чл. 159А от НПК от закрити съдебни заседания. В този брой дела не е включено участието ѝ по други въззивни дела, които са били на доклад на други съдии от НО на ОС - София. За същия период са ѝ разпределени и респ. е разгледала 76 първоинстанционни дела с повдигнати обвинения по чл.

115, ал. 1 от НК, чл. 116, ал. 1 от НК, чл. 242, ал. 4 от НП, чл. 343, ал. 1, б. "в" от НК, чл. 123 от НК. Жалбоподателката изрежда в жалбата всички свои участия в събития, организирани от нея, на тема международно сътрудничество по въпроси от областта на наказателното право и процес, както и други относими към повишаване на професионалната квалификация на кадрите от съдебната система. Излага също така подробни обяснения относно ангажираността ѝ в личен план с грижи за възрастни лица, които са имали нужда от полагане на такива поради заболявания, които не им позволяват да се обслужват сами.

С оглед на гореизложените аргументи формулира искане оспорената заповед да бъде обявена на нищожна поради липса на компетентност, алтернативно - да бъде отменена същата като неправилна, незаконосъобразна и необоснована.

В съдебни заседания по делото жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. Г.. Поддържа жалбата на основание на изложените в нея доводи. Акцентира се върху обема на обявените от жалбоподателката мотиви по процесните наказателни производства пред Специализиран наказателен съд. Претендира разноски по делото по представен списък.

Ответникът – председател на СГС, не се явява по делото и не изпраща представител. Оспорва жалбата чрез депозирано писмено становище от процесуален представител – служител с юридическо образование, в което се излагат аргументи за неоснователността ѝ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение по списък. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с постъпил в Инспектората към Висшия съдебен съвет сигнал от В. А., подаден на 14.12.2023 г., с вх. № ВСС-15465/15.12.2023 г., в който са изложени твърдения за забавяне при обявяването на мотивите на присъдите по три дела от страна на съдия М. Н. М., е извършена проверка и е изготвен сигнал изх. № Ж-24-125 от 04.04.2024 г., който е изпратен на председателя на Софийски градски съд (СГС). В същия са изложени направените по случая констатации.

Установено е, че НОХД № 214/2013 г. по описа на СНС-закрит е образувано на 05.02.2013 г. по внесен обвинителен акт за извършени престъпления по чл. 321 и чл. 255 НК от осемнадесет обвиняеми. В съдебно заседание на 02.07.2021 г. съдът е обявил постановената присъда. Към 20.03.2024 - датата на писмото на и.ф. председател на Софийски градски съд, с което е изпратена изисканата информация, мотивите не са изготвени. НОХД № 710/ 2014 г. по описа на СНС-закрит е образувано на 09.06.2014 г. по внесен обвинителен акт за извършени престъпления по чл. 321 НК и чл. 196а НК от петима обвиняеми. В съдебното заседание на 15.02.2023 г. съдът е обявил постановената присъда. От представената справка от деловодната програма за движение на делото и от становището на съдията-докладчик е установено, че мотивите са изготвени на 29.12.2023 г. НОХД № 664/ 2018 г. по описа на СНС-закрит е образувано на 09.06.2014 г. по внесен обвинителен акт за извършени престъпления по чл. 282, чл. 219, чл. 220 НК и др. от петима обвиняеми. В съдебното заседание на 18.10.2021 г. съдът е обявил постановената присъда. Съгласно получената от СГС информация и становището на съдията-докладчик, мотивите са изготвени на 01.06.2023 г.

Прието е, че мотивите по двете дела са изготвени в нарушение на предвидения в НПК срок, но в пределите на разумния срок по смисъла на чл. 6, пар. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) с оглед сложността на делата от фактическа и от правна страна.

Съгласно отразените обяснения на съдия М. Н. М., докладчик по делата, същите са с фактическа и правна сложност. Образувани са срещу много обвиняеми, събраните доказателства са

значителни по обем, разпитани са много свидетели, изготвени са много експертизи, което обуславя необходимостта от по-продължително време за изготвяне на мотивите. Не са възприети като извинителни изложените причини за забавяне на мотивите по посочените три производства, като е отбелязано, че през периода юли 2021 г. - 15 февруари 2024 г. съдия М. е участвала в заседания на Апелативния специализиран наказателен съд-закрит (където е била командирована преди закриването му) и е разглеждала дела в Софийския окръжен съд, в който работи. През този период, пренебрегвайки основното си задължение по чл. 132, ал. 3 от ЗСВ да обявява актовете си по установените в НПК ред и срокове, е изпълнявала доброволно и други ангажименти, свързани с качеството ѝ на национално лице за контакт на Националната съдебна мрежа за международно сътрудническо по наказателни дела и на Европейската съдебна мрежа и е ползвала отпуск за участие в срещи в чужбина на Европейската съдебна мрежа и на Мрежата за разследване и наказателно преследване на престъпленията против човечеството, геноцид и военни престъпления, както и за изпълнение на задълженията ѝ като лектор или модератор на обучения, организирани от НИП на тема международно сътрудническо по наказателни дела.

Направени са констатации, че мотивите на присъдите, постановени по НОХД № 710/2014 г. и по НОХД № 664/2018 г., са изготвени след предвидения в чл. 308, ал. 2 НПК 60-дневен срок. По НОХД № 710/2014 г. продължителността на забавянето е 8 месеца и 11 дни, а по НОХД № 664/2018 г. е 1 година, 5 месеца и 11 дни. При направената проверка в деловодната програма на ИВСС не са установени други сигнали, свързани с образуването, движението или приключването на дела, по които съдия М. Н. М. е докладчик, в установените срокове. Прието е, че допуснатите нарушения на срока по чл. 308, ал. 2 НПК не могат да бъдат квалифицирани като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, защото не изпълняват критерия за системност, който съгласно утвърдената съдебната практика изисква наличие на три или повече отделни нарушения.

Шейсетдневният срок за изготвяне на мотивите на присъдата по НОХД № 214/2013 г. е изтекъл на 01.09.2021 г. До датата на постъпване на сигнала в ИВСС - 15.02.2022 г., както и до 20.03.2024 г., когато е получена изисканата от СГС информация, мотивите не са изготвени. Към 20.03.2024 г. продължителността е 2 г., 4 мес. и 19 дни. Със сигнала е прието, че това представлява действие, което неоправдано забавя производството и е дисциплинарно нарушение съгласно чл. 307, ал. 3, т. 2 ЗСВ.

С тези доводи сигналът е изпратен на административния ръководител на СГС за указване на срок, в който съдия М. Н. М. да изготви мотивите на присъдата по НОХД № 214/2013 г., и за извършване на преценка за наличие на основание за упражняване на правомощието по чл. 311, т. 1 ЗСВ за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“, предвидено в чл. 308, ал. 1, т. 1 ЗСВ. В изпълнение на гореизложеното със заповед № РД-08-4795 от 27.06.2024 г. на и.ф. председател на СГС е образувано срещу съдия М. М. производство по реда на чл. 310, ал. 1, вр. с чл. 312, ал. 1, т. 1 и чл. 314, ал. 1 от ЗСВ за констатираното с горепосочения сигнал нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 1 и т. 2 от ЗСВ, изразяващо се в системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони, и за бездействие, което неоправдано забавя производството по посочени в същия сигнал дела.

Със същата заповед е предоставена възможност на съдия М. да представи писмени обяснения и да ангажира доказателства от значение за производството в 7-дневен срок. В предвидения срок жалбоподателката е представила пред административния ръководител писмени обяснения, в които е изложила, че забавянето при обявяването на мотивите към присъдите по трите наказателни производство е по независещи от нея причини от обективен характер, сред които служебна ангажираност като съдия в Окръжен съд - София, като национален консултант към

Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела, като участник в организирането и провеждането на семинари в сътрудничество с НИП, както и ангажираност в личен план с грижи за възрастни лица. Към обяснението си съдия М. е представила писмени доказателства.

Изложените в писменото обяснение доводи на жалбоподателката са приети за неоснователни, тъй като описаните от нея причини не били от обективен характер, а от друга страна значителното надвишаване на законопредвидените срокове за изготвяне на съдебен акт се дължало на сериозен проблем в организацията на работата на магистрата. С тези мотиви със заповед № РД-08-8896 от 18.12.2024 г. и.ф. председател на СГС е приложил спрямо М. М. предвидената в ЗСВ дисциплинарна мярка „обръщане на внимание“ за забавяне с две години, седем месеца и седемнадесет дни по НОХД № 214/2013 г., забавяне с осем месеца и четиринадесет дни по НОХД № 710/2014 г. и с една година, пет месеца и тринадесет дни по НОХД № 664/2018 г.

Тази заповед е оспорена от съдия М. с настоящата жалба, във връзка с която е образувано съдебното производство. По делото са приобщени материалите, съставляващи преписката по издаването ѝ. Представени са писмени доказателства от жалбоподателката в съдебно заседание от 12.03.2025 г., които се оспорват от ответника като неотносими към спора. Същите ще бъдат обсъдени, като се вземат предвид становищата на страните, при формиране на правните изводи на съда.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Заповед № РД-08-8896 от 18.12.2024 г. на и.ф. председател на СГС е връчена на съдия М. М. на 18.12.2024 г., видно от отразеното в нея, ведно с подписите на М. и на връчилиия заповедта служител – Снежинка Б.. Жалбата срещу нея е подадена на 30.12.2024 г. – в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и при наличие на правен интерес от оспорване. Следователно жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, административният ръководител може да обръща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет. На основание чл. 314, ал. 1 от ЗСВ, дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 1 се налага с мотивирана заповед на административния ръководител на съдия, прокурор или следовател, който е привлечен към дисциплинарна отговорност. Когато дисциплинарното нарушение е извършено по време на командироване, наказанието се налага от административния ръководител на съда или прокуратурата, където съдията, прокурорът или следователят е командирован.

Между страните не е спорно, че процесните нарушения, съставляващи забавяне по дела, заведени по описа на СГС, са извършени по времето, когато съдия М. е била командирована в СГС. Разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ЗСВ систематически се намира в глава шестнадесета на ЗСВ, раздел първи с наименование „Дисциплинарна отговорност на съдиите, прокурорите и следователите, на административните ръководители на съда, прокуратурата и следствието, на техните заместници и на членовете на Висшия съдебен съвет“. По своето естество „обръщането на внимание“ е

вътрешноорганизационна мярка, прилагана от административния ръководител при упражняване на ръководните му функции, която има дисциплиниращ и превантивен ефект. Независимо че не е дисциплинарно наказание, обръщането на внимание в хипотезата на чл. 327 от ЗСВ е особена административнодисциплинарна мярка с неблагоприятни правни последици за кариерното развитие на магистрата (в същия смисъл решение № 7294/12.06.2017 г. по адм. д. № 3200/2017 г. по описа на Върховния административен съд, Шесто отделение). Следователно компетентен да наложи дисциплинарно наказание в случай на командироване е административният ръководител на съответния орган на съдебна власт, където е командирован магистратът. Във връзка с гореизложеното съдът намира, че оспорваният акт за обръщане на внимание на съдия М. М. е издаден от компетентен орган – административния ръководител на СГС, във връзка с производства по разглеждане на дела, заведени в деловодството на Софийски градски съд, по които М. Н. М. е съдия-докладчик и който разглежда в условията на командироване. В тази връзка липсват основания за обявяването му за нищожен.

Заповедта е издадена в писмена форма, като са изложени накратко фактическата обстановка и дадените от магистрата обяснения, които са обсъдени със заключението, че забавянето на делата не се дължи на обективни причини. Посочени са приложимите правни норми. Направено е препращане към сигнал на ИВСС, с който е сезиран административният ръководител на СГС. Изпълнено изискването за мотивиране на акта съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, независимо че не е отговорено на всички изложени от съдия М. възражения срещу издаването му.

По отношение на акта по чл. 327 от ЗСВ не се предвижда провеждане на специално производство, подобно на това по налагане на дисциплинарно наказание по реда на Глава шестнадесета, раздел първи от ЗСВ, включително задължително изслушване на магистрата или приемане на писмените му обяснения по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ. Поради това отмяна на заповед по чл. 327 от ЗСВ на процесуално основание може да има, ако нарушаването на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето прави невъзможно релевантните за спора факти да се установят точно от административния орган, което да рефлектира и върху материалната законосъобразност на акта. В настоящия случай това изискване е изпълнено, като са приети писмените обяснения на жалбоподателката, в които излага причините, които са довели до констатираното забавяне на делата. Същите са обсъдени от административния ръководител в мотивите на заповедта, но са приети като неоснователни. Следователно, не се установяват в производството по издаване на заповедта процесуални нарушения, които да са от категорията, която обуславя отмяната ѝ. Настоящият състав, обаче приема заповедта за незаконосъобразна поради противоречието ѝ с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Според константната практика на ВАС дисциплинарната мярка по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ се прилага, когато това е наложително, за да се отстранят недостатъци в работата на магистрата, представляващи допуснати нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата, които, преценени в съвкупност, насочват към извод за отклонение на магистрата от възприетите стандарти при изпълнение на професионалните му задължения и функции. Прилагането на мярката по чл. 327 от ЗСВ е възможно единствено в случай на установено виновно неизпълнение от даден магистрат на служебни задължения по образуване и движение на делата или нарушения

по организацията на работата му, като следва да бъдат взети предвид причините за забавяне, натовареността му, цялостната организация на работата му и професионалното му поведение. При налагането на тази мярка трябва да се имат предвид не само статистически данни за срочността, а да се преценят и останалите обстоятелства във връзка с причините на забавянето на производството, натовареността на съдията, цялостната организация на работата му и професионалното му поведение. Поради това тя следва да се прилага за допуснати нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата, които, преценени в съвкупност, насочват към извод за виновно отклонение на магистрата от възприетите стандарти при изпълнение на професионалните му функции. В този смисъл е решение № 4597 от 27.03.2019 г. на ВАС, Шесто отделение по адм. дело № 12816/2018 г.

Когато мярката се налага за просрочие, което може да се третира по-скоро като изключение, а не правило при оценка на работата на магистрата, е необходимо да се установи, че неговата тежест сочи за съществени пропуски и недостатъци, дължащи се на несвоевременно и неадекватно планиране на обема на работа, небрежност или други субективни причини, които е необходимо да бъдат отстранени и поправени по реда на чл. 327 от ЗСВ.

От съществено значение са обстоятелствата във връзка с високата натовареност на магистрата и липсата на констатации за други допуснати слабости и пропуски в работата му. В този смисъл е трайната практика на ВАС (например Решение № 7354 от 21.07.2022 г. по адм. дело № 1137/2022 г.). В тази връзка, в случая се установява, че М. М. е допуснала забавяне при обявяването на мотиви по три производства, но следва да се отчете фактът, че освен работата по определени производства в СГС, където е командирована, тя е изпълнявала служебните си задължения на щатна длъжност в Окръжен съд – София (ОСС). Последното води до обоснован извод, че тя е с по-висока натовареност спрямо останалите магистрати от същия орган на съдебната власт, което е видно от приложената справка за разпределените ѝ дела в СГС и в ОСС. Видно е от справка на л. 61 гръб и л. 62, че само за периода 27.07.2022 г. – 31.05.2024 г. съдия М. М. има разпределени 166 дела в ОСС.

Наред с това натовареността на магистрата сама по себе си не е единственият показател за положения от него труд. Следва да бъде съобразена и фактическата и правна сложност както на конкретното производство, по което е допуснато забавянето, така и на останалите преписки, по които е съдия-докладчик, което в случая не е изследвано в пълнота от административния орган, предвид изложените в акта мотиви и материалите, приложени към преписката. Липсва какъвто и да е анализ на вида и тежестта на останалите дела, които са ѝ разпределени в този период, с цел да се установи разполагаемото време и обективните възможности за работа.

Не се спори между страните, че трите производства, във връзка с разглеждането на които е обърнато внимание от административния ръководител на СГС, са с много висока фактическа и правна сложност – с множество обвиняеми лица съгласно внесените обвинителни актове, с данни за усложнена престъпна дейност, сложна правна квалификация, голям брой свидетели, множество извършени процесуални действия във фазата на досъдебното производство, множество съдебни експертизи, голям обем доказателства и доказателствени средства, в резултат и голям обем на материалите в съдебната фаза. Всичко изложено налага комплексен и задълбочен анализ на целия доказателствен материал при изготвяне на мотивите на присъдите, което изисква

влагането на значителен ресурс от време от магистрата.

Във връзка с горното не се спори, че мотивите по НОХД № 664/2018 г. по описа на СНС - закрит, СГС, които жалбоподателката е изготвила, се състоят от 199 стр., с внесения по делото обвинителен акт е повдигнато обвинение за извършени престъпления по отношение на 5 лица за общо 14 престъпления, материалите от досъдебното производство са били събрани в 195 тома, в по-голямата си част всеки един том, съдържащ повече от 150 страници, съдебната част се състои от 9 тома и 7 класъора, всеки от тях от над 150 до 200 и повече страници. По делото са били разпитани 157 свидетели, изготвени са множество експертизи - комплексни технически; комплексни графически и технически експертизи; съдебно-информационни технически експертизи; съдебно-счетоводни експертизи, както и са били събрани и проверени изключително голям обем писмени доказателства. Съдебните прения по делото са се провели в рамките на 3 пълни работни дни и протоколите се състоят от над 220 страници. Наказателното производство се отличава с изключителна сложност от фактическа и правна страна, като са засегнати въпроси от наказателното и медицинското право, съгласно Закона за медицинските продукти в хуманната медицина, конкретно изискванията за производство на биологични продукти - ваксини, както и от областта на гражданското и търговското право. Терминологията, с която се борава по делото, е от областта на медицината и фармацията.

Мотивите по НОХД № 710/2014 г. по описа на СНС - закрит, СГС, са изготвени и предадени на 29.12.2023 г. и се състоят от 119 страници. Делото е образувано въз основа на внесен в СНС - закрит обвинителен акт срещу пет лица, като съдът се е произнесъл по вината на 4 от подсъдимите лица, тъй като за един от тях, производството е било спряно. Досъдебното производство се състои от 37 тома и 4 тома декласифицирани материали (изготвени веществени доказателствени средства вследствие използване на специални разузнавателни средства), а съдебното производство е от 13 тома. По делото са разпитани около 50 свидетели и са изготвени множество експертизи: съдебно-оценителни, лицево-идентификационни, видеотехнически, трасологични, одорологични и др. от 17 вещи лица, които съдът е обсъдил в мотивите си. Делото се отличава с фактическа и правна сложност с оглед на множеството престъпления и доказателствата, които следва да бъдат изследвани и да бъде обсъдено участието на всяко едно от подсъдимите лица в тях.

Мотивите по НОХД № 214/2013 г. по описа на СНС - закрит, СГС, са в обем от 379 страници. Досъдебното производство се състои от 203 тома, а съдебното производство от 36 тома. Веществените доказателствени средства, изготвени вследствие на използвани специални разузнавателни средства, се съдържат в 19 декласифицирани тома /отделно от горепосочените томовете/, като съдът е коментирал съдържанието на същите в мотивите си. Веществените доказателства са в изключително голям обем, като предявяването им е отнело близо една седмица по делото. По делото са разпитани над 480 свидетели и са изготвени 5 на брой съдебно-счетоводни експертизи /обемът на една от експертизите е три съдебни тома/, които съдът е следвало да обсъди в мотивите си. Съгласно обвинителния акт свидетелите по делото са 636 на брой, като част от тях са заличени в хода на съдебното производство по делото.

Наред с изложеното в същия период съдия М. е разглеждала дела едновременно в Специализиран наказателен съд - закрит, СГС и Софийски окръжен съд, което е безспорно.

При преценката относно наличието на основание за прилагане на мярката „обръщане на внимание“ следва да се отчетат и периодите, в които съдия М. е ползвала законоустановен отпуск, тъй като през това време същата не е задължена да полага труд във връзка с изпълнение на служебни задължения, включително да работи по изготвянето на мотиви. От представената справка за ползвани отпуски в периода 02.07.2021 г. - 15.02.2024 г. се установи, че през 2021 г. съдия М. Н. М. е ползвала отпуск в размер на 22 дни, през 2022 г. - 61 дни, през 2023 г. - 64, през 2024 г. - 7 дни, общо 147 дни, от които 113 на основание чл. 155 от Кодекса на труда - платен годишен отпуск и 34 на основание чл. 262, ал. 6 от Закона за съдебната власт за осъществяване на преподавателска дейност в Националния институт на правосъдието, разрешени със заповеди на административния ръководител.

Поради изложеното настоящият състав не споделя доводите на ответника, че жалбоподателката е пренебрегнала служебните си задължения като съдия в СГС за периода на командироването заради други служебни ангажименти, свързани с преподавателска и друга подобна дейност. Не се доказва по делото, че последното е причина за забавяне на трите наказателни производства в СГС. Напротив – както се посочи, видно е, че в периода М. М. е ползвала отпуск за допълнителните дейности, в които е била служебно ангажирана. От друга страна, действително тази допълнителна натовареност следва да се вземе предвид с оглед общата натовареност на жалбоподателката като магистрат едновременно в два органа на съдебната власт за известен период от време, което оказва влияние върху времето ѝ за възстановяване и почивка. В същия период - 01.01.2021 г. - м. май 2024 г., е изпълнявала функциите на национално лице за контакт в Националната съдебна мрежа за международно сътрудничество по наказателни дела, което е допълнително служебно натоварване. Видно от доклад на Мрежата, който е приложен по делото, представен като приложение към обясненията ѝ, адресирани до и.ф. председател на СГС, М. е оказала помощ на съдии, прокурори и следователи от страната и чужбина, както следва: през 2021 г. по 41 случая, през 2022 г. по 60 случая, а през 2023 г. по 85 случая, до края на май 2024 г. по 32 случая.

По силата на параграф 43 от Преходни и заключителни разпоредби на Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (обн. ДВ, бр/32/2022 г., в сила от 28.07.2022 г., из. ДВ, бр. 56/2022 г.) с влизането в сила на този закон Специализираният наказателен съд, Апелативният специализиран наказателен съд, Специализираната прокуратура и Апелативната специализирана прокуратура се закриват. Съдия М. М., към посочения момент е в съдийския състав на Специализирания наказателен съд, командирована в Апелативния специализиран съд. Процесът на закриване на Специализираният наказателен съд, Апелативният специализиран наказателен съд, Специализираната прокуратура и Апелативната специализирана прокуратура е съпроводено със значителен медиен и обществен отзвук, което е ноторно известно. Същевременно възниква несигурност относно професионалното бъдеще. Следва да се вземе под внимание възможността настъпилите обстоятелства, в резултат от закриването на Специализираният наказателен съд и Апелативният специализиран наказателен съд да са оказали негативно влияние върху психическото благосъстояние на магистратите, включително и на жалбоподателката, както и да са повлияли негативно върху спазването на законовите срокове за постановяване на актове като част от служебните им задължения.

Аналогично, негативен ефект върху дейността на жалбоподателката като магистрат би могло да окаже наличие на неблагоприятие в личен план, за каквото същата представя доказателства. Във връзка с КОВИД пандемията М. М. е следвало да полага грижи за възрастни близки, които, безспорно предвид представените експертизи, са имали нужда от помощ за извършването на ежедневни дейности и съдействие за лечение.

В допълнение следва да се посочи, че не са установени други нарушения или пропуски в работата ѝ, включително забавяне при постановяване на актове – както по хода, така и крайни за делата, по които същата е била докладчик, което не се оспорва от ответника. Предвид всичко изложено се налага извод, че допуснатото забавяне при постановяване на мотивите към трите присъди по посочените наказателни дела от общ характер не се дължи на пропуски в организацията на работата или на negliжиране на служебните задължения на съдия М. М..

При това фактическо положение приложената мярка „обръщане на внимание“ се преценява като несъразмерна на тежестта на допуснатото нарушение и на професионалното поведение на магистрата при изпълнение на служебните му функции. Действително административният ръководител изпълнява правомощията си по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ при условията на оперативна самостоятелност, но тя е ограничена от принципа за съразмерност при издаване на административни актове, визиран в разпоредбите на чл. 6 от АПК. Съгласно чл. 6, ал. 2 от АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В настоящия случай оспорваната заповед е явно несъразмерна на тежестта на допуснатото от съдия М. забавяне при обявяване на мотивите по три съдебни производства, които са с голяма фактическа и правна сложност. Поради това тя е в разрез с целта на закона, а именно – да бъдат преустановени недобри практики в организацията на работа или пропуски при изпълнение на служебните задължения по образуване и движение на делата, каквито не се установиха.

В този смисъл са решение № 9815 от 17.07.2018 г. по адм. д. № 1476/2018 г., решение № 4597 от 27.03.2019 г. по адм. д. № 12816/2018 г. и решение № 10084 от 22.07.2020 г. по адм. д. № 14696/2019 г., всичките по описа на VI отд. на ВАС.

При този изход на делото на жалбоподателката се следват направените разноски за адвокатско възнаграждение съгласно представен списък. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника е неоснователно, тъй като претендираният адвокатски хонорар е в рамките на минимума по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, поради което претенцията на жалбоподателката следва да бъде уважена в цялост.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 327, ал. 2 ЗСВ и чл. 328 от ЗСВ, Административен съд София – град, III отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Н. М., понастоящем съдия в Окръжен съд – София, Заповед № РД-08-8896/18.12.2024 г. на и.ф. председател на Софийски градски съд, издадена на основание чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

ОСЪЖДА Софийски градски съд да заплати на М. Н. М., ЕГН [ЕГН], сума в размер на

1000,00 (хиляда) лева, разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: